

Soustavy lineárních rovnic

Přednáška MATEMATIKA č. 4

Jiří Neubauer

Katedra ekonometrie FEM UO Brno
kancelář 69a, tel. 973 442029
email: Jiri.Neubauer@unob.cz

27. 10. 2010

Soustava lineárních rovnic

Definice

Soustava rovnic

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ &\vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n &= b_m \end{aligned}$$

kde $a_{ij}, b_i, (i = 1, \dots, m; j = 1, \dots, n)$ jsou reálná čísla a x_j jsou **neznámé**, se nazývá **soustava m lineárních rovnic o n neznámých**, stručně **soustava lineárních rovnic** (ozn. $S(m, n)$). Čísla a_{ij} nazýváme **koeficienty** soustavy, čísla b_j **absolutními členy**.

Soustava lineárních rovnic

Definice

Matice

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

se nazývá **matice soustavy**. Matice

$$\mathbf{A}_r = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} & b_m \end{pmatrix}$$

je **rozšířená matice soustavy**. Vektor $\vec{x} = (x_1, \dots, x_n)$ se nazývá **vektor řešení** soustavy a vektor $\vec{b} = (b_1, \dots, b_m)$ je **vektor absolutních členů**.

Soustava lineárních rovnic

Pokud

$$\vec{x} = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, \quad \vec{b} = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{pmatrix}$$

pak soustavu $S(m, n)$ můžeme zapsat jako

$$\mathbf{A}\vec{x} = \vec{b}.$$

Jestliže ponecháme vektory \vec{x} a \vec{b} jako řádkové vektory, potom

$$\mathbf{A}\vec{x}^T = \vec{b}^T.$$

Řešitelnost soustavy lineárních rovnic

Věta (Frobeniova věta)

Soustava lineárních rovnic $S(m, n)$ má řešení právě tehdy, když hodnota matice soustavy \mathbf{A} se rovná hodnotě rozšířené matice soustavy \mathbf{A}_r .

Věta

Nechť soustava lineárních rovnic $S(m, n)$ má řešení, h je hodnota matice soustavy a n je počet neznámých. Platí:

- Jestliže $h = n$, má soustava $S(m, n)$ právě jedno řešení.
- Jestliže $h < n$, má soustava $S(m, n)$ nekonečně mnoho řešení závislých na $n - h$ parametrech.

Řešitelnost soustavy lineárních rovnic

Věta (Frobeniova věta)

Soustava lineárních rovnic $S(m, n)$ má řešení právě tehdy, když hodnota matice soustavy \mathbf{A} se rovná hodnotě rozšířené matice soustavy \mathbf{A}_r .

Věta

Nechť soustava lineárních rovnic $S(m, n)$ má řešení, h je hodnota matice soustavy a n je počet neznámých. Platí:

- Jestliže $h = n$, má soustava $S(m, n)$ právě jedno řešení.
- Jestliže $h < n$, má soustava $S(m, n)$ nekonečně mnoho řešení závislých na $n - h$ parametrech.

Řešitelnost soustavy lineárních rovnic

Nechť soustava lineárních rovnic $S(m, n)$ má nekonečně mnoho řešení. Vztah zahrnující všechna řešení soustavy se nazývá **obecné řešení soustavy**. Dosadíme-li za volné neznámé konkrétní reálná čísla, dostaneme jedno řešení soustavy, které nazýváme **partikulární řešení soustavy**. Partikulární řešení soustavy, ve kterém jsou všechny volné neznámé rovny nule, se nazývá **základní řešení soustavy**.

Řešitelnost soustavy lineárních rovnic

Definice

Soustava lineárních rovnic $S(m, n)$ se nazývá homogenní, jestliže platí $b_1 = \dots = b_m = 0$.

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= 0 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= 0 \\ \vdots & \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n &= 0 \end{aligned}$$

Homogenní soustavu lineárních rovnic budeme stručně značit $S_0(m, n)$.

Řešitelnost soustavy lineárních rovnic

Věta

Homogenní soustava lineárních rovnic má vždy řešení. Označíme-li h hodnotu matice soustavy a n počet neznámých, platí:

- Jestliže $h = n$, má homogenní soustava jediné řešení $x = (0, \dots, 0)$.
- Jestliže $h < n$, má soustava nekonečně mnoho řešení závislých $n - h$ parametrech.

Věta

Nechť matice \mathbf{A} soustavy lineárních rovnic $S_0(m, n)$ má hodnotu $h(\mathbf{A}) = h < n$. Obecné řešení soustavy tvoří vektorový prostor dimenze $n - h$, takže báze tohoto prostoru obsahuje $n - h$ lineárně nezávislých řešení a všechna ostatní řešení jsou jejich lineárními kombinacemi.

Řešitelnost soustavy lineárních rovnic

Věta

Homogenní soustava lineárních rovnic má vždy řešení. Označíme-li h hodnost matice soustavy a n počet neznámých, platí:

- Jestliže $h = n$, má homogenní soustava jediné řešení $x = (0, \dots, 0)$.
- Jestliže $h < n$, má soustava nekonečně mnoho řešení závislých $n - h$ parametrech.

Věta

Nechť matice \mathbf{A} soustavy lineárních rovnic $S_0(m, n)$ má hodnost $h(\mathbf{A}) = h < n$. Obecné řešení soustavy tvoří vektorový prostor dimenze $n - h$, takže báze tohoto prostoru obsahuje $n - h$ lineárně nezávislých řešení a všechna ostatní řešení jsou jejich lineárními kombinacemi.

Metody řešení soustav lineárních rovnic

Definice

Dvě soustavy lineárních rovnic $S_1(m, n)$ a $S_2(m, n)$ se stejnými neznámými x_1, \dots, x_n se nazývají **ekvivalentní**, jestliže množina všech řešení soustavy je rovna množině všech řešení soustavy.

Ekvivalentní úpravy soustavy lineárních rovnic

- (R1) záměna pořadí rovnic,
- (R2) násobení libovolné rovnice nenulovým reálným číslem,
- (R3) přičtení lineární kombinace rovnic soustavy k jiné rovnici soustavy,
- (R4) vynechání rovnice, která je lineární kombinací jiných rovnic dané soustavy,
- (R5) záměna pořadí neznámých.

Metody řešení soustav lineárních rovnic

Definice

Dvě soustavy lineárních rovnic $S_1(m, n)$ a $S_2(m, n)$ se stejnými neznámými x_1, \dots, x_n se nazývají **ekvivalentní**, jestliže množina všech řešení soustavy je rovna množině všech řešení soustavy.

Ekvivalentní úpravy soustavy lineárních rovnic

- (R1) záměna pořadí rovnic,
- (R2) násobení libovolné rovnice nenulovým reálným číslem,
- (R3) přičtení lineární kombinace rovnic soustavy k jiné rovnici soustavy,
- (R4) vynechání rovnice, která je lineární kombinací jiných rovnic dané soustavy,
- (R5) záměna pořadí neznámých.

Gaussova eliminační metoda

Postup

- 1 Soustavě lineárních rovnic $S(m, n)$ přiřadíme její rozšířenou matici \mathbf{A}_r .
- 2 Rozšířenou matici soustavy převedeme ekvivalentními úpravami na trojúhelníkovou matici (matici ve schodovitém tvaru).
- 3 Rozhodneme o řešitelnosti soustavy a počtu řešení.
- 4 Trojúhelníkové matici (matici ve schodovitém tvaru) přiřadíme soustavu lineárních rovnic ekvivalentní soustavě $S(m, n)$.
- 5 Vzniklou soustavu lineárních rovnic „zdola“ vyřešíme.

Jordanova metoda úplné eliminace

Postup

- 1 Rozšířenou matici soustavy převedeme na trojúhelníkovou matici.
- 2 V trojúhelníkové matici vynulujeme prvky nad hlavní diagonálou.
- 3 Na hlavní diagonále takto upravené matice vytvoříme pomocí ekvivalentních úprava jedničky.
- 4 Výsledné matici zpětně přiřadíme soustavu, kterou již snadno vyřešíme.

Cramerovo pravidlo

Věta

Mějme soustavu n lineárních rovnic o n neznámých x_1, \dots, x_n

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ \vdots & \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n &= b_n \end{aligned}$$

Jestliže je matice soustavy \mathbf{A} regulární, pak má soustava právě jedno řešení tvaru

$$x_j = \frac{\det \mathbf{A}_j}{\det \mathbf{A}}, j = 1, \dots, n,$$

kde \mathbf{A}_j je matice vzniklá z matice soustavy \mathbf{A} výměnou jejího j -tého sloupce sloupcem pravých stran.